

غیب منیع جلّ جلاله و جلّت عظمتہ ارادۂ ظهور فرمود و بکلمہ کن نطق

نمود ...

حضرت بہاء اللہ

نسخہ اصل فارسی

از الواح حضرت بہاء اللہ - بر اساس نسخہ موجود در "کتابخانہ آثار بہائی" در مرکز جہانی بہائی
- شماره ۴۵۷

یاء

محبوب روحانی حضرت افغان جناب آقا میرزا عبد الحسین علیہ بہاء اللہ و عنایتہ ملاحظہ فرمائند

۱۵۲

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابی

غیب منیع جلّ جلاله و جلّت عظمتہ ارادۂ ظهور فرمود و بکلمہ کن نطق نمود اذاً ظهرت النقطة و منها ظهر ما کان و ما
یکون و فصلت کتبہ الحامل ما فی الغیب و الشہود و أنّها مائدة عرفانه و نعمة بیانہ الّتی بہا نفخ فی کلّ الاشیاء آیاتہ الّتی
بہا انجذبت الافئدة و القلوب و التّکبیر و البہاء علی خزائن لثالی علمہ و کناز جواهر حکمتہ الّذین قاموا علی نصرۃ امرہ
منقطعین عن دونہ و متمسکین بجلّہ لا یتشار اوامرہ و احکامہ اولئک اهل البہاء فی کتاب الاسماء من لدن مولی الوری
الّذی اتی من سماء العرفان بالحکمة و البیان

روحی لذ کر کم و لیبائکم الفداء دستخطّ عالی بمثابۂ نور صبحگاهی ساحت قلب و دل را منور نمود و کلبۂ وجود را مزین از
حق جلّ جلاله سائل و آمل کہ آن محبوب فؤاد را تأیید فرماید بر تبلیغ امر و انتشار آثار بالحکمة و البیان اّنه هو المقتدر
العزیز المنان علم اللہ از قرائت نامہ فرح کامل حاصل و بہجت لا تحصی وارد و بعد از قرائت و تلاوت قصد ذرّوۂ علیا
نمودہ امام وجہ مولی الوری عرض شد و بشرف اصغافائز گشت هذا ما انزلہ المقصود فی هذا الرّق المنشور قوله عزّ بیانہ
و جلّ برہانہ

بسمی المظلوم و بسمی القيوم

1. ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف "ب" و "ه" و "الف" است کہ مجموع آنها کلمہ "بہا" را تشکیل میدہد.

ORIGINAL

ذكر من لدنا لمن اقبل و فاز باللقاء اذ اعرض عنه اكثر الوري الذين نبذوا امر الله ورائهم متمسكين بجمال الظنون و الاوهام قد سطع النور و اشرق الشمس و نادى المناد و القوم في ريب عجاب قد خلق الله العباد لعرفان مشرق آياته و مظهر نفسه و هم نبذوا ما اراده الله متشبثين باذيال اهوآتهم الا انهم في غفلة و ضلال قد اخذهم سكر خمر الغرور بحيث منعوا عما ينفعهم مقبلين الى مطلع الظلم و الاعتساف انا ربينا احد اخواني و حفظناه تحت قباب عظمى فلما طلع النور اعرض عني و قام على ظلم به ناح القلم و صاح المداد لعمر الله انه اراد سفك دمي بما اغويه احد عبادي فلما خرجنا عن بينهم قام و صاح في نفسه و قال ما ذرفت به دموع الابرار ونفسي قد تحير من فعله الملاء الاعلى و الجنة العليا و اصحاب السفينة الحمراء يشهد بذلك ام البيان في اعلى المكان قد بدل الله السجن بالفردوس الاعلى بقدره و سلطان قل يا قوم انظروا قدرة الله و اقتداره كيف فتح باب السجن بمفتاح اسمه العزيز الوهاب

قد حضر العبد الحاضر امام الوجه بكابك و عرضه بعد الاذن سمعناه و اجبتناك بهذه الآيات التي اشرقت من آفاقها شمس الحكمة و البيان انا وجدنا من كتابك عرف حبك و اقبالك نسأل الله تبارك و تعالى ان يؤيدك بما يبقى به ذكرك في هذا المقام الذي جعله الله مطاف مظاهر الآيات يا افناني عليك بهآئي و عنايتي اصبحنا اليوم ناطقاً باسمك و ذاكراً بما انجذبت به افئدة الاخيار خذ كأس البقاء باسم ربك الابهى ثم اشرب منها رغماً للاعداء و قل لله الحمد و الثناء و الشكر و البهاء بما هداى الى نبأ انصعقت به افئدة الفجار و ايدنى على الاقبال اليه باسباب السموات و الارض الى ان اقبلت و حضرت و سمعت ندائه الاحلى و رأيت افقه الابهى اسأله بجز جوده و سماء عطائه ان يوفقني على ما يحب و يرضى لئلا يظهر مني ما لا ينبغي انه هو المقتدر على ما يشاء بسلطانه الذي غلب الممكات اى رب انا عبدك و ابن عبدك قد اقبلت بكلي اليك معرضاً عن دونك اسألك بامرک الذي به سخرت العالم و الامم ان تنزل على في كل الاحوال ما يقربني اليك يا من في قبضتك زمام العمل و الآمال اى رب ترى الفقير قام لدى باب عطائك مقبلاً الى كعبة حضورك اسألك بيومك الذي فيه نفخت في الصور و اظهرت حقائق الامور و ألقت بين القلوب ان تجعلني طائفاً حول ارادتك بحيث لا اتنفس الا باذنك و مشيتك انك انت المقتدر العزيز الفياض

انا نذكر في هذا الحين احد افناني الذي سمي بميرزا عليه بهآئي و عنايتي و رحمتي انا رفعناه من قبل و ذكرناه في الواح شتى فضلاً من لدنا و موهبة من عندنا ان ربك يفعل ما يشاء باسمه المهيمن على من في الارضين و السموات يا ميرزا عليك بهآئي الابهى اسمع النداء من افق عكا انه لا تعادله خزائن الاغنياء و لا جواهر الامراء و لا كنوز العلماء ان ربك هو العزيز المختار لم تمنعه شدائد الدنيا و لا سطوتها و لا اعراض الذين كفروا بالمبدء و المآب يا ميرزا خذ الكتاب بقوة من عنده ثم اعمل بما امرت به من لدى الله فالق الاصبح انا رفعناك لعرفاني و خدمة امرى ضع ما عند القوم و خذ ما ازلناه لك في اعلى المقام انا نريد ان نريك على جانب عظيم من الانقطاع ليجعلك باباً لهذا الامر الذي به نادى المناد الملك لله رب الارباب لا تمنع نفسك عما قدرناه لك دع القوم و ما عندهم انه يأمرک بما يقربک اليه في كل الاحوال بشر افناني بذكري ليأخذهم جذب الآيات على شأن لا تحزنهم حوادث العالم و لا ظلم الذين كفروا بمنزل الآيات قل لا تخافوا و لا تحزنوا اطلعوا من افق البيت بسلطان خضعت عند ظهوره الكائنات قل انا رفعناكم و ذكرناكم بما لا تعادله الا ذکار سوف يظهر ما وعدتم به في الكتاب لا يعزب عن عمله من شئ يشهد ويرى و هو العزيز البصير

يا افناني اردنا ان نذكر الافشار الذي قام على خدمة الامر و نطق بثناء الله مولى الانام طوبى لسانه و طوبى لقلبه بما اقبل الى افقى و لسمعه بما سمع آيات الله مظهر البينات

حال بلغت نورا تکلم مینمائیم بعد از لغت فصیحی لتفرح و تكون من الشاکین حق جلّ جلاله در طور عرفان لابن عمران بدو کلمه تکلم فرمود و حال با تو دقتی باز نمود و نطق فرمود بآنچه که کنیزت باقی از برای تو جهد نما اینقام محو نشود و تبدیل نیابد البتّه در فقره علیحیدر علیه بهائی و عنایتی جهد بلیغ مبذول داشته‌ئی فی الحقیقه خدمات عالیّه از او ظاهر بر کل لازم مقام خدماتش را بدانند و بما ینبغی رفتار نمایند جناب افشار علیه بهائی فی الحقیقه مراتب عرفان شیعه را خوب ادراک نموده آنچه از قلم او ظاهر شد لدی الوجه مقبول افتاد سبحان الله حزب شیعه جز دو کلمه صدق نداشته و ندارند و آن اعتراف لسانی ایشان است بالوہیّت و رسالت هزار و دویست سال وصیّ بازی کردند بالآخره مولایش را بظلم مبین شهید نمودند قد ناح من ظلمهم النّاموس الاکبر و کتب الله ربّ العالمین ایامیکه باسم رسول الله روح ما سویه فداہ بخدمت مشغول بودند امر بمقامی رسید که السن مثنّین از ثنایش عاجز و محصّین از احصائش قاصر و چون تبدیل نمودند و بترتیب شرکا پرداختند قوّت بعجز تبدیل شد و عزّت بذلت حضرت اعلی روح ما سواه فداہ میفرماید اجساد حروف حی بمقام ارواح ائمّه قبل است کتب بیان را ملاحظه کنید و مردم را آگاه نمائید شاید مجدّد باوہام مبتلا نشوند حروف حی مقامشان عبودیت است و بکلمه‌ئی خلق شده‌اند و یکی از آن نفوس جناب ملا باقر بوده باری مقصود آنکه نفوس بانوار نیر توحید حقیقی فائز شوند قل یا افشار یدکرک المختار فی هذا الحین کما ذکرک من قبل أنّه هو المبین العلیم نفوسیکه با ما نبوده‌اند و از امر آگاه نه چون مشاهده نمودند اشراقات تجلّیات انوار نیر ابهی عالم را فی الجمله منور نموده از خلف حجاب با اسیاف بغضا بیرون دویند و حال بترتیب حزبی مثل حزب شیعه مشغولند قد اتّخذوا الوهم لانفسهم ربّاً من دون الله کذلک سوّلت لهم انفسهم و هم الیوم من الاخسرین فی کتّابی المبین یا افشار علیک بهائی و عنایتی اسمع ندائی من شطر سجّی ثمّ نور قلوب العالم بنیر امری المشرق العزیز البدیع قل یا ملأ الارض تعالوا لاسقیکم کوثر البیان باسم ربّنا الرحمن ثمّ اسرعوا بقلوب نوراء الی افق ظهور مکلم الطور فی سجن عکاء ایّاکم ان تخوفکم زماجیر العباد او تمنعکم همزات الذین کفروا بیوم الدین انا ذکرناک مرّة بعد مرّة بما یتقی به ذکرک و اسمک فی کتب الله العلیم الحکیم البهّاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی من معک و یسمع قولک فی هذا الامر الذی به ارتعدت فرائص المشرکین

انّا ذکرنا الالف و الفاء و اردنا ان نذکر من سُمّی بمحمّد قبل اسمعیل لتجذبه نفحات وحی الله ربّ العرش العظیم یا اسمعیل انظر ثمّ اذکر الذین اقبلوا الی مقرّ الفداء فی سبیل الله مولی الوری و انفقوا ما عندهم من الاموال و الارواح شوقاً للقاء الله مالک هذا المقام العزیز الرّفع قل یا ملأ المعرضین انصفوا فیما ظهر بالحقّ و لا تكونوا من الظّالمین هل الاشراف الذی اقبل و فدی بنفسه فی سبیل الله خیر ام الهادی الذی اذ سمع الضّوضاء اضطرب و اخذ الخوف ارکانه و ارتقی علی المنبر و نطق بما ناح به الرّوح الامین لعمر الله انّ حیوته تشهد بنفاقه و عروج الاول یشهد باقباله و اتّفاقه و استقامته الّتی بها اخذت الحیره کلّ عبد اقبل الی الله العزیز الحمید طوبی لک بما اقبل الیک وجه المظلوم من سجّنه البعید قل

لک الحمد یا اله العالم بما اسمعتنی ندائک و اریتنی آثارک و ایدتنی علی التّقرّب الیک باسباب السّموات و الارضین اسألك بحر اسمک الفیاض ان تکتب لی ما کتبتہ لاصفیائک انک انت المقتدر علی ما تشاء بامرک العزیز البدیع

انّا اردنا ان نذکر من سُمّی بابراہیم و نبشره بفضل الله و عطائه و نوصیه بما یقرّبه الی مقام تنادی فیہ الذّرات الملک لله المقتدر القدیر یا ابراہیم از اول ایّام نفوس غافله از سطوت ظاهره مستور و بحفظ خود مشغول و چون نور الهی از افق سماء اراده ربّانی ساطع از خلف حجاب بیرون آمدند و وارد آوردند آنچه را که شبه نداشته قل

الهی الهی آید الغافلین علی الانصاف فی امرک و العدل فیما ظهر من عندک و وفقهم علی الرجوع الی باب جودک
انّک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت الامر القدیم انتهى

لله الحمد آقای مکرم حضرت افغان جناب حاجی سید میرزا علیه بهاء الله الابهی از اول ایام الی حین بخدمت امر فائزند و
بجمل متین الهی متمسک و در بساط امنع اقدس مقصود عالمیان روح من فی ملکوت الامر و الخلق فداه مذکور بوده و
هستند هنگامیکه دستخط انور ایشان رسید و در باره وجوهیکه نزد حضرت مرفوع مبرور الذی استشهد فی سبیل الله
جناب حاجی شیخ محمدعلی علیه بهاء الله الابهی باقی مانده بود ذکر فرموده بودند که خود جناب مرفوع میدانستند مال
ما نبود حال جواب صاحبان آن را چه بگوئیم من بعد کسی نزدیک ما نمیآید بعد از عرض این فقره در ساحت امنع
اقدس حضرت محبوبنا و محبوب من فی الارض و السماء این کلمات عالیات از مطلع سماء عنایت الهی مشرق قوله عزّ
بیانه و جلّ برهانه یا عبد حاضر بجناب افغان علیه بهائی و عنایتی بنویس شما در امور بیروت و آستانه ذکر نمودید و از
اول طلب اذن نشد و مشورت بمیان نیامد مع آنکه کل بآن مأمورند مع ذلک مبلغ ششصد و هفت لیره عثمانی که وجه
بیت بود و حاضر بود تسلیم جناب افغان علیه بهائی و عنایتی شد که ارسال دارند انه لو یرید لیؤدی دیون العالم ان ربک
هو المقتدر علی ما یشاء اقرء لوح الرئیس و الواح الملوک لتوقن بانّ الامور فی قبضته یقلّها کیف یشاء و هو الفرد الواحد
العلیم الخبیر لا تحزن من شئ توکل فی الامور علی الله مالک یوم الدین تمسک بما امرناک به ثمّ اعمل بما القیناک من قبل
و من بعد انا نریدک و نحبک و نأمرک بما ینفعک فی الآخرة و الاولى یشهد بذلک ما ظهر منی امام وجوه الامراء و
السلّاطین انتهى

فی الحقیقه بعد از ورود دستخط حضرتشان آنچه بر حسب ظاهر ممکن بود امر باجراء آن فرمودند و حضرت افغان جناب
حاجی سید علی و جناب آقا میرزا محسن علیهما بهاء الله الابهی آگاهند بر آنچه واقع شده و ذکرش مستور مانده عنایت
حق جلّ جلاله نسبت بحضرت ایشان فوق احصای این عبد و سایرین است از او میطلبم و مسئلت مینمایم ابواب عنایت و
جود و کرم را بمفتاح اسم اعظم بگشاید و آنحضرت را موفق دارد بر عمل بآنچه بآن مأمورند امید آنکه افتده و قلوب را
منور فرماید و خالص نماید تا آنچه عرض شده و میشود باجابت مقرون گردد ان ربنا هو الفیاض الکریم

ذکر حضرت افغان جناب حاجی میرزا محمد علیه بهاء الله الابهی را نمودند فی الحقیقه ایشان سزاوار عنایت حق جلّ
جلاله بوده و هستند محبتشان و توسّلشان ثابت و راسخست و بعد از عرض ذکر ایشان در ساحت امنع اقدس این آیات
بینات از سماء فضل نازل قوله جلّ بیانه و عزّ برهانه

بسمی المهیمن علی الاسماء

یا محمد یا افغانی علیک رحمتی و بهائی انا ذکرناک من قبل بآیات بها تضوّع عرف المواهب و اللطاف و نذکرک فی هذا
الحین بما یقرّبک الی الله ربّ العالمین اشهد انّک کنت مذکوراً لدى المظلوم فی اللیالی و الايام ان ربک هو المشفق الکریم
و نذکر حضورک و لقاءک و قیامک لدى الباب ان ربک لا یعزب عن علمه من شئ یشهد و یری و یسمع و هو السّميع
البصیر انا نذکر افغانی علیه بهائی و عنایتی و نبشّره بما قدر له من لدى الله ربّ العرش العظیم لعمر الله لا یعادل بما قدر له
خزائن العالم یشهد بذلک من عنده علم کلّ شئ فی کتاب مبین نسأل الله ان یفتح علی وجهه ابواب العنایة و الفضل انه هو
المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو العلیم الحکیم

و نذكر الاوراق اللآئى فزن بما رُقم من القلم الاعلى فى كتب الله العزيز الحميد طوبى لهنّ و نعيماً لهنّ نشهد أنّهنّ اقبلن الى الافق الاعلى و سمعن ندآته الاحلى اذ ارتفع من سجن عكّاء و فزن بما كان مرقوماً مسطوراً فى الواح الله مالک هذا اليوم المنير البهآء المشرق من افق سمآء عنايتى عليك و على اوليآئى الذين ما نقضوا عهدى و ميثاقى و شهدوا بما نطق به لسان العظمة أنّه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحكيم انتهى

اين عبد هم خدمت ايشان و اوليا تكبير ميرساند حق شاهد و گواه كه آقايان و دوستان لا زال بلسان مذکورند و بقلم مرقوم ذکرشان و حبّشان از قلب نرفته و نميرود ذکرشان را اثرى ديگر و ثمرى ديگر است ايشانند اشجار حقيقه ذکر الهى از حق جلّ جلاله ميطلبم از سحاب فضل و سمآء عطا نازل فرمايد آنچه را كه سبب علو و ارتفاعست

الهى الهى اين ميوهها را از سدره ساقط فرما و در هر حين كوثر عطا عطا فرما توئى مقتدر و توانا و بخشنده و دانا و الفضل و العطاء فى قبضتك لا اله الا انت العلىّ الابهى

البهآء و الذّكر و الثّناء عليكم و على من يحبّكم لوجه الله مقصودنا و مقصود كم و مقصود من فى السّموات و الارضين

خادم

فى ۲۴ شهر رجب سنه ۱۳۰۸

وجه سى و هشت تومان نرسيد ولكن وصول نوشته شد